Р Е Ш Е Н И Е
№ 41356

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 61 състав,** в публично заседание на 08.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **4330** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27, ал. 1 и чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Делото е образувано за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – София-град след постановено Решение № 3843/06.04.2026 г. по адм.дело № 1585/2026 г. на ВАС , с което е отменено предходното първоинстанционно Решение № 41905 от 15.12.2025 г. по адм. дело № 9186/2024 г. на АССГ и делото е върнато със задължителни указания по чл. 224 от АПК за излагане на конкретни съображения относно установеността на фактите и материалната законосъобразност на оспорения акт по всеки отделен пункт от него.

Предмет на съдебното производство е жалбата на Министерството на образованието и науката (МОН), представлявано от министъра на образованието и науката, чрез процесуалния представител К. К., срещу Решение № 02-225 от 14.08.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014–2020 г. (УО на ОП НОИР), издадено по повод постъпило Искане за окончателно плащане № 13 от 15.02.2024 г. по проект BG05M2OP001-2.012-0001-C05 „Образование за утрешния ден“, изпълняван по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-2.012-0001-C01 от 15.10.2019 г.

Съобразно направеното по указание на съда уточнение на жалбата, предмет на оспорването са:

1. Точка 3 от диспозитива на Решение № 02-225/14.08.2024 г. в цялост – относно намаляването на допустимите разходи по проекта със сумата в размер на 17 729,15 EUR (34 675,20 лв.) вследствие на приложена финансова корекция по чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ;

2. Точка 2 от диспозитива на Решение № 02-225/14.08.2024 г. в следните нейни части:
- частта по т. II.4 от обстоятелствената част на решението, с която на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е отказана верификация на разходи по Дейност II в размер на 1 428 918,10 EUR (2 794 721,18 лв.);
- частта по т. II.5 от обстоятелствената част на решението, с която на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 (посочена като т. 3) и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е отказана верификация на разходи по Дейност 5 (поддейност 1.3) в размер на 103 950,02 EUR (203 308,56 лв.);
- частта по т. II.6 от обстоятелствената част на решението, с която на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, чл. 59, ал. 2, т. 2 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е отказана верификация на непреки разходи по бюджетен ред V.11.1 в размер на 233 339,14 EUR (456 371,69 лв.).
Жалбоподателят изрично заявява, че постановените в т. II.2 отказ за верификация на 4 841,93 EUR (9 470,00 лв.) и в т. II.3 отказ за верификация на 154,92 EUR (303,00 лв.) не са предмет на съдебно оспорване.
В жалбата и в представените подробни писмени бележки жалбоподателят МОН поддържа съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт в посочените части поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. По отношение на т. 3 от решението сочи, че намаляването на допустимите разходи е пряко разпореждане, засягащо правната сфера на министерството, като допълнително изтъква, че с влязлото в сила Решение № 7375/04.07.2025 г. по адм. дело № 1871/2025 г. на ВАС, определената финансова корекция по договор № Д03-54/15.09.2022 г. с „Контракс“ АД е намалена от 10% на 5%, в изпълнение на което самият УО с последващо Решение № 02-169/23.07.2025 г. е верифицирал допълнително сумата от 8 864,57 EUR (17 337,60 лв.). Относно отказа по Дейност II (2 794 721,18 лв. / 1 428 918,10 EUR) твърди, че органът не е съобразил одобреното от самия него Допълнително споразумение № 4 към административния договор, с което стойността на Дейност II е била изрично увеличена на 23 528 986,83 лв. (12 030 179,94 EUR). По отношение на отказа по Дейност 5 (203 308,56 лв. / 103 950,02 EUR) поддържа, че дейността по разширено наблюдение и защита представлява дейност по поддръжка, функционално свързана с изградената и внедрена електронна образователна платформа („Дигитална раница“), разходът е реално извършен и платен през август 2023 г. в рамките на срока за допустимост, а 24-месечният срок за изпълнение е бил заложен в договора с изпълнителя. Относно непреките разходи (456 371,69 лв. / 233 339,14 EUR) поддържа, че техният размер е производен от признатите преки разходи и при уважаване на оспорването по Дейност II и Дейност 5 следва да бъде признат и претендираният непряк разход. Моли за отмяна на решението в оспорените части.
Ответникът – ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014–2020 г. (изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“), чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт И. Б., оспорва жалбата. В депозираното писмено становище и подробни писмени бележки поддържа възражение за процесуална недопустимост на жалбата в чстта по т. 3, като се позовава на практиката на ВАС (Решение № 304/14.01.2022 г. по адм.дело № 7645/2021 г., VII-мо отделение), според която волеизявлението за извършване на финансова корекция по чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ не съставлява самостоятелен индивидуален административен акт, а представлява действие по изпълнение на отделно решение за финансова корекция. По съществото на спора ответникът излага подробни съображения за материална законосъобразност на постановените откази. Изтъква, че процентното ограничение от 25% за Дейност II произтича от условията за

кандидатстване по процедурата и представлява императивно условие за допустимост по чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, което се прилага спрямо фактически признатите и верифицирани допустими преки разходи при окончателната верификация (81 025 035,33 лв.), а не спрямо индикативните бюджетни стойности в административния договор. За Дейност 5 поддържа, че предоставянето на услугата в периода от 01.01.2024 г. до 05.08.2024 г. попада извън крайния срок на административния договор и извън програмния период 2014–2020 г., приключил на 31.12.2023 г., поради което разходът е недопустим по чл. 57, ал. 1, т. 4 и чл. 58, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. За непреките разходи поддържа, че са законосъобразно определени като точен процент (15%) от верифицираните допустими преки разходи. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане по т. 3, а в останалата част да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изпраща представител в открито съдебно заседание проведено на 18.06.2026 г., който дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази задължителните указания, дадени в Решение № 3843/06.04.2026 г. по адм.дело № 1585/2026 г. по описа на ВАС , приема за установено следното от фактическа страна:

Между Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014–2020 г. и Министерството на образованието и науката е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-2.012-0001-C01 от 15.10.2019 г. за изпълнение на проект BG05M2OP001-2.012-0001 „Образование за утрешния ден“ по процедура на директно предоставяне BG05M2OP001-2.012, с обща стойност на безвъзмездната помощ 104 959 178,01 лв. и срок на изпълнение до 31.12.2023 г.

Съгласно т. 13 „Дейности, допустими за финансиране“ от Условията за кандидатстване по процедурата – документ по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, неразделна част от административния договор по силата на чл. 45, ал. 2 от закона: „Разходите за дейност II („Изграждане на модерна защитена образователна среда в училищата и детските градини, базирана на съвременни съоръжения/оборудване за онагледяване/представяне на учебния материал чрез ИКТ...“) не могат да надвишават 25% от преките допустими разходи по проекта“. Съгласно т. 14 от Условията за кандидатстване по процедурата, непреките разходи за организация и управление на проекта се определят в размер на точно 15% от допустимите преки разходи по проекта чрез финансиране с единна ставка.

В хода на изпълнение на проекта страните са подписали Допълнително споразумение № 4 от 06.07.2023 г. към административния договор, с което е одобрено преразпределение на средствата по бюджета на проекта, като общата стойност на безвъзмездната финансова помощ е определена на 103 213 202,01 лв., от които 89 750 610,44 лв. преки разходи и 13 462 591,57 лв. непреки разходи. В актуализирания формуляр и бюджета на проекта разходите по Дейност II са заложени в бюджетен ред 9.2 и бюджетен ред 9.3 на обща стойност 23 180 881,23 лв. (представляващи 25,83% от предвидените в бюджета преки допустими разходи).

В изпълнение на Дейност 1, поддейност 1.3 („Внедряване на платформа за образователни услуги и електронно образователно съдържание“) между МОН и „Консорциум „ДИГИТАЛНА РАНИЦА“ ДЗЗД е сключен договор № Д03-7 от 07.04.2022 г. С приемо-предавателен протокол от 05.08.2022 г. системата е въведена в реална експлоатация. В предмета на договора като обособена Дейност 5 е включена услуга по „разширено наблюдение и защита от нерегламентиран достъп“ със срок на изпълнение 24 месеца, считано от датата на въвеждане в експлоатация – от 05.08.2022 г. до 05.08.2024 г., на обща стойност 697 057,81 лв. (по 29 044,08 лв. месечно). За дейностите по договора изпълнителят е издал фактура № [ЕГН] от 07.08.2023 г., която е изплатена от МОН през

август 2023 г.
На 15.02.2024 г. бенефициерът МОН е подал чрез ИСУН Искане за окончателно плащане № 13 (Пакет отчетни документи № 13) за верифициране на извършените разходи по проекта.
Преди приключване на проверката по окончателното искане, с Решение № 02-180 от 25.07.2024 г. на ръководителя на УО на ОП НОИР на МОН е определена финансова корекция в размер на 10% върху допустимите разходи по сключения с „Контракс“ АД договор № Д03-54/15.09.2022 г. на стойност 346 752,00 лв., като размерът на корекцията е определен на 34 675,20 лв. (17 729,15 EUR).
Въз основа на извършената проверка по искането за окончателно плащане ръководителят на УО на ОП НОИР е издал процесното Решение № 02-225 от 14.08.2024 г., с което:
- по т. 1 от диспозитива е верифицирал допустими разходи по искането за плащане в размер на 16 599 963,29 лв. (8 487 426,05 EUR);
- по т. 2 от диспозитива на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е отказал верификация на разходи в общ размер на 3 464 174,43 лв. (1 771 204,26 EUR), формирани от шест пункта в т. II от мотивите, включително: 9 470,00 лв. по т. II.2 (неоспорени); 303,00 лв. по т. II.3 (неоспорени); 2 794 721,18 лв. (1 428 918,10 EUR) по т. II.4 за превишение на 25-процентния лимит по Дейност II; 203 308,56 лв. (103 950,02 EUR) по т. II.5 за услугата по Дейност 5 за периода 01.01.2024 г. – 05.08.2024 г. (7 месеца по 29 044,08 лв.), изпълнявана след края на проекта и програмния период; и 456 371,69 лв. (233 339,14 EUR) по т. II.6 за непреки разходи, превишаващи 15% от признатите допустими преки разходи;
- по т. 3 от диспозитива (т. I от мотивите) на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е намалил размера на допустимите разходи по проекта с 34 675,20 лв. (17 729,15 EUR) във връзка с определената с Решение № 02-180/25.07.2024 г. финансова корекция по договора с „Контракс“ АД.
След издаването на оспорения акт, с влязло в сила с Решение № 7335/04.07.2025 г. по адм.дело № 1871/2025 г. на ВАС, 7-мо отделение, Решение № 02-180/25.07.2024 г. за определяне на финансовата корекция е отменено за горницата над 5% до първоначално определения размер от 10%. В изпълнение на съдебното решение ръководителят на УО е издал Решение № 02-169 от 23.07.2025 г., с което е извършил допълнителна верификация на разходи по договор № Д03-54/15.09.2022 г., включително сумата от 17 337,60 лв. (8 864,57 EUR) преки разходи и 3 467,52 лв. (1 772,91 EUR) непреки разходи.
В хода на съдебното производство е приета административната преписка, както и всички останали писмени доказателства по адм.дело № 9186/2024 г. по описа на АССГ -66 състав.
При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активнолегитимирана страна и срещу подлежащ на оспорване акт по чл. 64, ал. 4 от ЗУСЕФСУ.
Направеното от жалбоподателя уточнение на предмета на жалбата не съставлява недопустимо разширяване на оспорването, така както твърди ответникът, а представлява конкретизиране на предмета на съдебна защита по отделните пунктове от т. 2 на акта, който е оспорен от МОН и е предмет на настоящото съдебно производство, като жалбоподателят изрично е посочил и частите на заповедта, които не оспорва, а именно - по т. II.2 и т. II.3.
По отношение на точка 3 от диспозитива на решението (относно намаляването на допустимите разходи с 34 675,20 лв. / 17 729,15 EUR на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ):
Съдът намира възражението на ответника за недопустимост на жалбата в тази част за основателно. В константната си практика Върховният административен съд приема, че производствата по определяне на финансова корекция по чл. 73 от ЗУСЕФСУ и по верификация

на допустими разходи по чл. 60–68 от ЗУСЕФСУ са самостоятелни производства с различни фактически и правни предпоставки. Както е прието в практиката на ВАС – Решение №304/14.01.2022 г. по адм.дело № 7645/2021 г. по описа на ВАС .VII мо отделение, волеизявлението на управляващия орган, с което на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ се извършва финансова корекция чрез намаляване или приспадане от верифицираните разходи по искане за плащане, не съдържа властническо установяване на нередност, нито определяне на финансова корекция, а съставлява действие по изпълнение на отделен индивидуален административен акт – решението за определяне на финансова корекция по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Този извод е възприет и потвърден и в Решение №5141/19.05.2025 г. по адм.дело № 2569/2025 г. по описа на ВАС , в което изрично е посочено, че изявлението за приспадане на финансова корекция по реда на чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ няма характер на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК и не подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност в производството по оспорване на решението за верификация.
В случая Решение № 02-180 от 25.07.2024 г., с което е определена финансовата корекция, е било предмет на самостоятелно съдебно оспорване, приключило с окончателното Решение № 7375/04.07.2025 г. по адм.дело № 1871/2025 г. на ВАС, VII –мо отд., като последиците от частичната отмяна на корекцията са реализирани от органа чрез издаване на нарочно Решение № 02-169 от 23.07.2025 г. за допълнителна верификация. Ето защо точка 3 от оспореното Решение № 02-225/14.08.2024 г. няма характер на подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, поради което жалбата в тази част е процесуално недопустима поради липса на годен предмет и следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 1 от АПК, а производството по делото в тази част – прекратено.
В останалата оспорена част – относно отказите за верификация по т. II.4, т. II.5 и т. II.6 от мотивите, формиращи оспорената част от т. 2 от диспозитива, жалбата е проесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.
Оспореното решение е издадено от материално и териториално компетентен орган по смисъла на чл. 9, ал. 5 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“, в качеството му на ръководител на Управляващия орган на ОП НОИР 2014–2020 г. , произтичаща от признатата му по силата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ и чл. 6, т. 1 от Устройствения правилник на ИАПО легитимация да управлява средствата по Оперативна програма „Наука за образование и интелигентен растеж“ 2014-2020 г. и да се произнася с едностранни изявления по искания за плащане на бенефициенти. Съгласно чл.62 ал.3 от ЗУСЕФСУ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.
Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни основания за всеки от постановените откази за верификация.
В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.
Производството за верификация на разходи е уредено в чл.60 –чл.68 ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. По правило допустими са разходите, които са реално извършени, надлежно документирани и съответстват на приложимото право - на Съюза и националното, на оперативната програма, на условията за финансиране на проекта и сключения административен

договор. Конкретните изисквания за допустимост на разходите са регламентирани в чл.57 и чл.58 ЗУСЕФСУ.

1. Относно отказа за верификация по Дейност II в размер на 1 428 918,10 EUR (2 794 721,18 лв.) – т. II.4 от мотивите:

Отказът е постановен на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ поради неспазване на ограничението, установено в т. 13 от Условията за кандидатстване по процедурата, съгласно което разходите за Дейност II не могат да надвишават 25% от преките допустими разходи по проекта.

Условията за кандидатстване са документ по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗУСЕФСУ в частта, определяща условията за изпълнение, са неразделна част от административния договор. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ разходите са допустими, ако попадат във включените в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи и съответстват на установените в тях ограничения и прагове.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че сключването на Допълнително споразумение № 4 от 06.07.2023 г., с което стойността на Дейност II в бюджета на проекта е променена на 23 528 986,83 лв. (респ. 23 180 881,23 лв. по бюджетни редове 9.2 и 9.3), дерогира правилото за 25-процентния лимит при окончателната верификация. В трайната практика на ВАС _ нпаример Решение № 9301/30.07.2024 г. по адм.дело № 2242/2024 г. по описа на ВАС, VII –мо отделение се приема, че следва ясно да се разграничават заложените средства в бюджета на проекта от общо допустимите разходи, представляващи действително извършени от бенефициера разходи, признати за допустими при верификацията. Одобреният бюджет сам по себе си определя единствено горната индикативна граница на финансирането, но не определя автоматично размера на допустимите разходи при окончателното отчитане. При верификацията процентните ограничения за отделните категории дейности се прилагат спрямо установените и признати за допустими преки разходи по проекта. Клаузите на Условията за кандидатстване имат предимство пред разпределението в бюджета, което изрично следва и от чл. 7.2 и чл. 12.1 от Общите условия към административния договор.

В разглеждания случай общо допустимите преки разходи, установени при окончателната верификация на проекта, са в размер на 81 025 035,33 лв. Прилагането на императивно установения лимит от 25% върху тази база определя максимално допустим размер на разходите по Дейност II от 20 256 258,83 лв. Отчетените от бенефициера разходи по тази дейност възлизат на 23 050 980,01 лв. Разликата от 2 794 721,18 лв. (1 428 918,10 EUR) надхвърля допустимия лимит по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ и Условията за кандидатстване, поради което правилно и законосъобразно е отказана за верификация на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ.

2. Относно отказа за верификация по Дейност 5 в размер на 103 950,02 EUR (203 308,56 лв.) – т. II.5 от мотивите:

Отказът е постановен на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 (посочена в акта като т. 3) и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 58, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, тъй като част от разходите по договор № Д03-7/07.04.2022 г. с „Консорциум ДИГИТАЛНА РАНИЦА“ ДЗЗД се отнасят за услуга, предоставяна в периода от 01.01.2024 г. до 05.08.2024 г. (7 месеца), който е след изтичане на срока на административния договор (31.12.2023 г.) и след приключване на

програмния период 2014–2020 г. на 31.12.2023 г.
Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ разходите са допустими, ако са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности, а съгласно чл. 58, ал. 1 от ЗУСЕФСУ разходите са допустими, ако са извършени и платени в рамките на срока за допустимост на съответната програма.
За да е налице реално извършена услуга или доставка по смисъла на закона, същата следва да е реално осъществена в договорения срок и обем в рамките на действието на административния договор / в този смисъл Решение № 7433/26.07.2022 г. по адм.дело № 4490/2022 г. по описа на ВАС/. Обстоятелството, че разходът е бил фактуриран и заплатен авансово през август 2023 г., не дерогира императивното изискване самата дейност да бъде реално осъществена в периода на допустимост на проекта. Услугата по „разширено наблюдение и защита от нерегламентиран достъп“ е обособена в договора с изпълнителя като отделна Дейност 5 с месечно възнаграждение от 29 044,08 лв. За 7-те месеца от 01.01.2024 г. до 05.08.2024 г. услугата се осъществява след приключване на проектните дейности и след края на програмния период, поради което стойността ѝ в размер на 203 308,56 лв. (103 950,02 EUR) правилно е призната за недопустим разход и отказът за верификацията ѝ е изцяло законосъобразен.

3. Относно отказа за верификация на непреки разходи в размер на 233 339,14 EUR (456 371,69 лв.) – т. II.6 от мотивите:

Отказът е постановен на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, чл. 59, ал. 2, т. 2 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ. Съгласно т. 14 от Условията за кандидатстване непреките разходи по бюджетен ред V.11.1 се изчисляват по опростен метод чрез финансиране с единна ставка от 15% върху допустимите преки разходи по проекта.
Непреките разходи имат изцяло производен характер спрямо признатите за допустими преки разходи /в този смисъл е и съдебната практика - Решение № 5191/24.04.2024 г. по адм.дело / 12275/2023г., Решение № 7037/25.06.2025 г. по адм.дело № 4504/2025 г., Решение № 525/21.01.2022 г. по адм.дело № 8118/2021 г. всички по описа на ВАС, VII-мо отделение / Максимално допустимият им размер се изчислява чрез прилагане на установената единна ставка към базата на реално верифицираните преки допустими разходи. След като съдът прие, че отказите по преките разходи за Дейност II и Дейност 5 са законосъобразни, признатите за допустими преки разходи по окончателното искане за плащане остават в размер на 14 434 750,69 лв. Прилагането на ставката от 15% върху тази сума определя максимално допустими непреки разходи в размер на 2 165 212,60 лв. Отчетените от бенефициера непреки разходи от 2 621 584,29 лв. превишават нормативно и договорно допустимия размер с 456 371,69 лв. (233 339,14 EUR), поради което отказът за верификация на това надвишение е издаден в пълно съответствие с материалния закон.
По изложените съображения жалбата на Министерството на образованието и науката в оспорената част по т. 2 от диспозитива на Решение № 02-225/14.08.2024 г. е изцяло неоснователна и следва да бъде отхвърлена.
С оглед изхода на спора – прекратяване на производството по т. 3 и отхвърляне на жалбата по оспорената част от т. 2 от диспозитива на решението, на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК във връзка с чл. 226, ал. 3 от АПК ответникът има право на присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Съобразно фактическата и

правна сложност на делото и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя възнаграждение за юрисконсултска защита в общ размер на 250,00 EUR (488,96 лв.), платимо от жалбоподателя МОН в полза на Изпълнителна агенция „Програма за образование“.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т. 1 и чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, Административен съд – София-град, Трето отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Министерството на образованието и науката срещу точка 3 от диспозитива на Решение № 02-225 от 14.08.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014–2020 г., с която на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е намален размерът на допустимите разходи по проект BG05M2OP001-2.012-0001-C05 „Образование за утрешния ден“ със сумата в размер на 17 729,15 EUR (34 675,20 лв.), и **ПРЕКРАТЯВА** производството по административно дело № 4330/2026 г. по описа на Административен съд – София-град в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерството на образованието и науката срещу **точка 2 от диспозитива** на Решение № 02-225 от 14.08.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014–2020 г., в оспорените ѝ части по т. II.4, т. II.5 и т. II.6 от мотивите, с които на основание чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ е отказана верификация на разходи по проект BG05M2OP001-2.012-0001-C05 „Образование за утрешния ден“, както следва:

1. по т. II.4 от мотивите – за сумата в размер на 1 428 918,10 EUR (2 794 721,18 лв.) по Дейност II;
2. по т. II.5 от мотивите – за сумата в размер на 103 950,02 EUR (203 308,56 лв.) по Дейност 5;
3. по т. II.6 от мотивите – за сумата в размер на 233 339,14 EUR (456 371,69 лв.) за непреки разходи.

ОСЪЖДА Министерството на образованието и науката, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Изпълнителна агенция „Програма за образование“, с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] сумата в размер на 250,00 EUR (двеста и петдесет евро), представляваща юрисконсултско възнаграждение за проведеното съдебно производство пред двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта с характер на определение за прекратяване на производството – с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: